

Udskriftsdato: søndag den 11. januar 2026

KEN nr 9985 af 06/11/2019 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2019-80-0285

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2019-80-0285

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2019-80-0285

NORDJYSKE Stiftstidende får ikke kritik for kritisk omtale af opholdssted
NORDJYSKE Stiftstidende får ikke kritik for kritisk omtale af opholdssted

I en artikel bragt i februar måned omtalte NORDJYSKE Stiftstidende en tidligere ejers drift af et opholdssted. Den tidligere ejer på det omtalte opholdssted klagede til Pressenævnet over, at NORDJYSKE Stiftstidende havde omtalt hans drift af opholdsstedet som ”pengemaskine” og ”lederfusk”, og at han var ”berygtet inden for branchen.” Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde vægt på, at de påklagede udsagn klart fremstod som NORDJYSKE Stiftstidendes vurderinger på baggrund af de faktiske omstændigheder.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen ”*Terapi som pengemaskine*” bragt den 3. februar 2019 i NORDJYSKE Stiftstidendes trykte avis, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at artiklen indeholder ukorrekte oplysninger om ham.

1 Sagsfremstilling

NORDJYSKE Stiftstidende bragte den 3. februar 2019 artiklen ”*Terapi som pengemaskine*” i NORDJYSKE Stiftstidendes trykte avis i sektion 3, side 4. På forsiden af den trykte avis fremgår en henvisning under overskriften ”*Lederfusk på bosted*” til den påklagede artikel. Artiklen har følgende underrubrik:

”DØGNBEHANDLING: Alt har været kaos på Opholdsstedet [Opholdsstedet] i [By] siden sidste forår, hvor socialpædagog og psykoterapeut [Klager] overtog stedet. Han er et kendt og berygtet ansigt i branchen.”

Af artiklen fremgår følgende:

”Der er en hyggelig og let stemning i det lyse køkken. En ung mand og en ung kvinde snakker og pjatter, mens de drikker en kop formiddagskaffe i huset i udkanten af Hanstholm. Men der er ikke tale om en helt almindelig familie. Den unge mand, som hedder [Person A], er logerende i huset.

Kvinden hedder [Person B].

Hun er pædagog og har arbejdet på Opholdsstedet [Opholdsstedet] uden for [By], hvor [Person A] boede indtil for 14 dage siden. Da alt endte i ballade og misbrug på opholdsstedet, og den 23-årige mands liv var et kaos, tilbød [Person B], at [Person A] kunne komme hjem og bo hos hende, indtil der blev fundet en anden løsning.

2018 blev et forfærdeligt år for [Person A]. Han lider af adhd, er alkoholskadet fra fødslen og har haft en turbulent opvækst. Og hans kaotiske liv gik fra dårligt til værre i 2010, da han var blevet anbragt på Opholdsstedet [Opholdsstedet]. Efter tre måneder gik han i søvne på gangen på førstesalen, hvor hans værelse lå. Han gik hen og åbnede en dør til en fransk altan, men altanen var ikke skærmet af, og han faldt ned og brækkede ryggen. Heldigvis fulgte nogle gode år på opholdsstedet i et stabilt og

godt miljø. [Person A] fik en uddannelse, dyrkede kørestolsbasket og havde det efter omstændighederne godt. Men i 2018 kom der et ejerskifte på [Opholdsstedet], og dét skulle vise sig at forandre den 23-årige kørestolsbrugers liv radikalt. Den nye ejer og bestyrelsesformand var en gammel kending i branchen – 73-årige [Klager].

Han proklamerede som det første, at nu fjernede han alle de gamle regler på [Opholdsstedet]. Senere ville han så introducere nogle nye regler, forklarede han. Men inden da begyndte alting at sejle.

– Før [Klager] kom ind i billedet, var det et godt opholdssted. Der var struktur og en dagligdag, der fungerede. Vi kom op til tiden. Men da [Klager] havde overtaget, var der ingen regler, og ingenting fungerede. Der var nærmest intet personale, og det endte med misbrug og stoffer. Det smadrede mit liv, fortæller [Person A].

Dyk i normering

At normeringen fik et dyk med den nye ejer, fik [Person A] at mærke. Som kørestolsbruger skal han vendes om natten, han har problemer med sår, der skal renses jævnlige, ligesom hans værelse skal holdes rent for at undgå infektioner. Men fordi han var skæv konstant, som han formulerer det, var han også mere eller mindre ligeglad med, at hjælpen var forsvundet. Han ved, at Københavns Kommune betaler 139.000 kroner om måneden, for at han kan blive passet.

– Jeg har det da dårligt med, at de ikke rigtigt får noget for de penge. Jeg er træt af at være et cpr-nummer, som bliver brugt, for at nogen kan skovle penge ind, siger han.

En af de nye ansatte på stedet - [Person C] - er uddannet anlægsgartner og brolægger, men har altid haft lyst til at arbejde med udsatte unge. Efter godt en måneds ansættelse på [Opholdsstedet] i foråret 2018 havde hun 10 døgnvagter i træk, hvor hun passede fem beboere med en række forskellige diagnoser. Flere af de unge var udadreagerende, og på et tidspunkt var stemningen så oppisket og kaotisk, at hun valgte at løbe ud af huset og låse sig ind i et skur. Herfra ringede hun til [Klager].

– Han sagde, at jeg havde gjort det rigtige. Nu skulle jeg bare vente lidt til, der var faldet lidt ro på, så kunne jeg gå derind igen, fortæller [Person C].

En anden gang, hvor hun også var alene, blev hun overfaldet af en beboer. Hun blev slået i hovedet og fik hudafskrabninger ned ad armen. Også ved den lejlighed tog hun flugten og låste sig inde. Hun ringede til politiet, som dukkede op og fik ro på situationen. Derefter tog hun på skadestuen. Da hun ringede til [Klager], fik hun at vide, at hun var nødt til at tage tilbage og afslutte sin vagt. Han ville så prøve at finde en afløser. [Person C], der fik 125 kroner i timen for sit arbejde, tog tilbage til opholdsstedet for at fuldføre sin vagt. Den beboer, som havde overfaldet [Person C], var stadig på stedet. Der dukkede aldrig en afløser op.

Rystet formand

Hvis man spørger formanden for Socialpædagogerne Nordjylland kan man godt være alene på vagt i kortere perioder, men ikke i døgn drift - i dagevis. Og med hensyn til henvendelserne fra [Person C], burde de være taget alvorligt, mener formanden.

– Der er én i den anden ende af røret, der ikke kender til ansvarlighed. Når man beder om opbakning, og den så ikke er der, så svigter man jo både den ansatte og de unge, siger [Formanden].

I øvrigt fik [Person C] kun løn for ni timer i døgnet, selv om hun reelt var på arbejde 24 timer.

Hun fører nu en sag hos fagforeningen for at få sin løn.

Netop økonomien har været et centralt omdrejningspunkt under det nye ejerskab. Det har undret de ansatte, at der ikke var penge til noget, når man tænker på, at kommunerne har betalt flere millioner kroner ind til opholdsstedet for pasning af de unge i 2018. NORDJYSKE er kommet i besiddelse af en række lønsedler, som viser, at bestyrelsesformand [Klager] har været særdeles rundhåndet med at aflønne sig selv, selv om han ikke havde nogen vagter. For eksempel hævdede han 70.000 kroner i december.

Bogholder [Person D] blev ansat i sommeren 2018. Da hun blev bedt om at udbetale løn til [Klager] for august, lod hun være.

– Det kunne jeg ikke få mig til. Han havde jo ikke nogen vagter, så jeg kunne ikke få mig til at overføre løn til ham. Men så begyndte han bare at overføre lønnen selv, fortæller [Person D].

Af lønsedlerne fremgår, at formanden nåede at udbetale 400.000 kroner i løn til sig selv i 2018, selv om han reelt kun havde såkaldte bagvagter, hvor man kunne ringe til ham, hvis der var problemer. Han dukkede dog aldrig op.

– Jeg havde det ikke godt med, at han skulle have løn. Vores økonomi var ikke særlig god, og de penge gik fra de unges ve og vel, siger [Person D].

Flirtende formand

[Person B], som [Person A] er flyttet ind hos, havde det også rigtig svært med bestyrelsesformanden. Hun blev ansat i sommeren 2018, og fra begyndelsen oplevede hun, at [Klager] lagde an på hende. Han skrev blandt andet i en sms, at han glædede sig MEGET til at se hende, og han inviterede hende med i Leos Legeland. Det fremgår af sms'er, som [Person B] har vist NORDJYSKE.

– Lige fra starten følte jeg, at han var nærgående, men samtidig tænkte jeg, at det kunne en 73-årig vel ikke finde på. Omkring oktober begyndte han at ville give krammere. Jeg prøvede at sige fra, men han sagde, at alle skulle have et kram. Det var meget ubehageligt, fortæller [Person B].

Hun oplevede ligesom andre medarbejdere, at økonomien var ekstremt stram. Der var ikke råd til noget som helst. Og i december fik medarbejderne ikke deres løn til tiden.

– Samtidig skulle man leve med, at [Klager] fik sin løn, selv om han slet ikke arbejdede derude, siger [Person B].

Hvis medarbejderne fik på fornemmelsen, at der blev skåret kraftigt ned på omkostningerne under de nye ejere, har de ret. NORDJYSKE er også kommet i besiddelse af en bogføringsbalance for de første 10 måneder af 2018, og det viser, at madudgiften på opholdsstedet var budgetteret til 125.000 kroner, men balancen viser, at der kun blev købt mad ind for 57.816 kroner.

Aktiviteter var sat til 41.666 kroner, men der blev kun brugt 2.900 kroner. Der var sat 50.000 kroner af til en sommerrejse, men der blev kun brugt knap 6.000 kroner. Og sådan fortsætter det.

[Formanden] mener, at tilsynet skal have bedre muligheder for at skride ind over for ejere, der fuser med midlerne.

– Det er jo midler, man tager fra de unge. Det er fuldstændig forrykt, og vi har set det før. Mange opholdssteder får jo også et dårligt ry, fordi der findes de her brodne kar. Så er det jo træls, at man ikke har fået de redskaber, der gør, at man stopper det her lang tid før, siger han.

[Klager] har også brugt penge på indkøb, som ifølge medarbejderne ikke er relateret til opholdsstedet. Der gælder for eksempel en bærbar computer, som skulle leveres til SuperBrugsen i Hobro. [Klager] har en søn, der bor i Hobro.

Løn til gode

NORDJYSKE har talt med [Klager] om kritikken. Med hensyn til lønudbetalingerne på 400.000 kroner, som blev udbetalt i en periode, hvor han ikke havde vagter, fortæller han, at de skal ses i det lys, at han havde penge til gode.

– I de første fire måneder arbejdede jeg uafbrudt, og der fik jeg ingen løn, fordi der ikke var nogle penge i kassen, siger han.

Han vil også gerne erkende, at han har trukket løn ud til sig selv for januar, hvor de øvrige medarbejdere ikke har fået løn.

– Selvfølgelig trækker jeg løn ud. Jeg har jo løn til gode. Jeg har jo arbejdet på stedet. Som pædagog, siger han.

Med hensyn til den computer, der blev sendt til Hobro, oplyser han, at computeren ganske rigtigt skulle ned til hans søn, men det hang sammen med, at hans søn skulle installere programmer på den. Han har efterfølgende fået computeren hjem til sig selv, hvor han bruger den i arbejdet med opholdsstedet, forklarer han.

Med hensyn til medarbejderes mange døgnvagter alene, forklarer han, at disse vagter lå i sommerperioden, og at de skulle forstås som en slags kombineret vagter og ferie. Da NORDJYSKE spurgte ind til denne måde at opgøre arbejde på, afbrød [Klager] forbindelsen, og det har efterfølgende ikke været muligt at få fat i ham for en kommentar i forhold til de øvrige kritikpunkter.

Fusk med mails

At [Klager] bruger nogle usædvanlige metoder i sit ledelsesarbejde, viser en mail, som han har sendt under falsk navn. Det drejer sig om en mail fra den daglige leder på stedet. Han hedder [Person E] og var faktisk medejer af [Opholdsstedet] fra begyndelsen.

Da han fik store samarbejdsproblemer med [Klager], trak han sig som medejer og ved årsskiftet måtte han lade sig sygemelde med stress. I forbindelse med at medarbejderne viderebragte oplysninger om problemerne på deres arbejdsplads, videresendte [Klager] en mail fra [Person E] til medarbejderne:

”Jeg kan høre, at tre kollegaer har kontaktet alle kommuner, bedt dem om at fjerne de unge ... Jeg ringer i morgen og fortæller hvem det er! ”

Problemet var bare, at det slet ikke var [Person E], der skrev mailen. Han havde godt nok sendt en mail til [Klager] på det pågældende tidspunkt om nogle lønspørgsmål, men det oprindelige indhold var slettet og erstattet med den nye tekst.

– Han forsøgte at stille mig i et dårligt lys, og det er jo ikke rart at blive hængt ud på den måde. Jeg fatter ikke, at han kan finde på det, siger [Person E].

Han har ikke besluttet, om han vil gå videre med den falske mail.

Blakket ry

[Klager] er ikke ny i branchen. I nulleerne drev han seks opholdssteder. I 2011 mistede han imidlertid sin godkendelse på grund af problemer med økonomi, pædagogik og de fysiske rammer, ligesom [Kommune 1], som dengang stod for tilsynet, konkluderede, at der herskede ”kaotiske forhold for både beboere og ansatte”. Herefter blev opholdsstederne lukket.

NORDJYSKE ville gerne have interviewet Socialtilsyn Nord, som i dag har ansvaret for tilsyn med opholdssteder, for at få en kommentar til de aktuelle forhold på opholdsstedet [Opholdsstedet], men tilsynet har ikke ønsket at stille op til interview. Derfor har det heller ikke været muligt at få et svar på, hvorfor tilsynet ikke reagerede på [Person A]s nødråb kort tid efter, at [Klager] overtog stedet.

Ingen reaktion

– Jeg gjorde opmærksom på, at det ikke fungerede. At der ikke var nogen regler eller struktur. Jeg forklarede også, at vi kunne tage stoffer i dagligstuen, uden at nogen sagde noget. Men der var ikke nogen reaktion fra tilsynet. Der skete ikke noget, siger [Person A].

Han måtte væk fra opholdsstedet.

Det lykkedes midt i januar, hvor [Person B] tilbød ham at bo gratis hjemme ved hende, indtil der bliver fundet en løsning med Københavns Kommune. Men han skulle droppe stofferne.

– Jeg har det godt igen. Jeg har ikke rørt nogen stoffer i 13 dage, og jeg har ikke tænkt mig at begynde igen. Jeg føler, at [Person B] har givet mig ny chance, siger han.

Ingen løn

Medarbejderne fik i denne uge en sms om, at [Klager] sagde dem op, og at han tilsyneladende har tænkt sig at lukke opholdsstedet, men er i gang med at åbne et nyt sted. Medarbejderne ved dog ikke, om de skal tro på oplysningerne, og de har ikke fået en egentlig opsigelse. De har heller ikke fået løn for januar. Ifølge NORDJYSKEs oplysninger er der kun udbetalt løn til to medarbejdere for januar. Den ene er [Klager], der har fået 45.000 kroner. Fortsat uden at have været på arbejde.

Socialtilsyn Nord er tilsyneladende i gang med at undersøge sagen. De har været på besøg midt i januar, efter at medarbejderne tog kontakt til dem. Kommunerne, som de unge kommer fra, har også fået besked, og efterhånden er de fleste unge

blevet flyttet. Det er planen, at [Person A] får lov til at flytte i egen lejlighed i [By]. ”

Til artiklen er indsat en faktaboks, hvoraf følgende fremgår:

”FAKTA

[OPHOLDSSTEDET]

- [Klager] købte sammen med [Person E] Opholdsstedet [Opholdsstedet] 1. april 2018.
- [Klager] blev bestyrelsesformand.
- [Person E] blev daglig leder.
- I efteråret trak [Person E] sig som ejer på grund af uenighed med [Klager].
- [Person E] lod sig sygemelde til nytår.
- Der er i øjeblikket ingen leder på stedet, og de fleste unge er flyttet af den anbringende kommune.
- [Klager] har opsagt medarbejderne via sms og meddelt, at han har planer om at åbne et helt nyt opholdssted. ”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 9. marts 2019.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Korrekt information

[Klager] har anført, at artiklen indeholder en række ukorrekte oplysninger om ham og har henvist til følgende tre udsagn:

1) "Pengemaskine"

[Klager] har anført, at udsagnet er ukorrekt, idet han på intet tidspunkt har trukket penge ud af opholdsstedet. [Klager] har tværtimod i flere tilfælde købt mad mv. til de unge på opholdsstedet, bl.a. på McDonalds, uden at der blev trukket penge herfor fra opholdsstedet.

[Klager] har oplyst, at han næsten altid kørte i egen bil uden udgift for opholdsstedet. Herudover har [Klager]s søn hjulpet med at installere programmer på [Klager]s computer og iPad, som blev købt online og sendt til hans søn til diverse installeringer mv. De gange, hvor [Klager] fysisk befandt sig på opholdsstedet, havde han hverken sin computer eller iPad med, hvorfor de ansatte på opholdsstedet ikke har set disse.

[Klager] har endvidere oplyst, at der i forhold til opholdsstedets ejerskab var tale om en loyalitetskontrakt mellem ham og [Person E] med 50/50 fordeling, og at han således ikke var eneejer af opholdsstedet.

[Klager] og [Person E] overtog den 1. april 2018 Opholdsstedet [Opholdsstedet] med et underskud på ca. 500.000 kr., og de første tre måneder var de alene på skift på arbejde med to indskrevne unge.

I juni 2018 indgik [Person E] på bestyrelsens vegne en aftale med Københavns Kommune om, at [Klager] ikke skulle møde fysisk på opholdsstedet, men at han i stedet skulle varetage andre opgaver i organisationen. Bestyrelsen godkendte aftalen, naturligvis med efterfølgende kritik og påtale til [Person E] om, at en sådan aftale var uacceptabel for bestyrelsen.

[Klager] skiftede således efter ønske fra [Person E] fra arbejde/døgnvagter på selve opholdsstedet til en 37 timers arbejdsuge fordelt på rådighedsvagter og hjemmearbejde, og [Klager] var fra den 1. juli 2018 kun på opholdsstedet i forbindelse med møder, ledelsessupervision mv.

[Person E] havde store vanskeligheder med vagtplanen, og på den vagtplan, som NORDJYSKE Stiftstidende har modtaget, var [Klager]s timer ikke medtaget. Der blev ikke skåret ned på vagtplanen, tværtimod var der de første tre måneder altid en erfaren uddannet socialpædagog, [Person E] eller [Klager] på arbejde til to unge. Herefter var der altid to medarbejdere på arbejde til fire til seks unge.

2) "Ledelsesfusk"

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at han har udført ledelsesfusk, og han har afvist enhver form for snyd og fusk.

[Klager] har udelukkende modtaget løn for udført arbejde og kun delvist, hvorfor han har et løntilgodehavende. Alle øvrige ansatte på opholdsstedet har fået den løn, som de kontraktligt havde aftalt med [Person E]. Det forhold, at enkelte ansatte og unge fra bostedet har udtalt sig anderledes herom, er ikke nødvendigvis sandheden.

[Person E] har derimod udvist illoyalitet, snyd, lederfusk og tyveri, hvilket medførte afskedigelsen af [Person E] i januar 2019.

3) *"Berygtet inden for branchen"*

[Klager] har afvist, at han er berygtet inden for den socialpædagogiske branche.

[Klager] har oplyst, at han fra 1978 til 2011 har arbejdet som en berømt, dygtig og anerkendt familierapeut, socialpædagog, leder og rådgiver for amter og kommuner i særdeles komplekse familie-, børne- og ungesager, hvilket kan bekræftes af medarbejdere, anbringende kommuner, tidligere amtskonsulenter og tilsynsførende. [Klager] har henvist til den rosende omtale af ham i Socialpædagogisk Landsforbunds fagblad Socialpædagogen i 2009 og 2010.

[Klager]s store erfaring, gode behandlingsmæssige resultater og særdeles gode rygter betød, at han på lidt over et halvt år fik fyldt pladserne på Opholdsstedet [Opholdsstedet] op, og der var i øvrigt venteliste til hans nye opholdssted i [By], som stod klar til indflytning den 1. august 2019.

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at der var problemer med økonomi, pædagogik og de fysiske rammer på opholdsstedet i 2011. [Klager] har hertil oplyst, at han personligt har modtaget en undskyldning og erstatning for den mangelfulde kommunale sagsbehandling i [Kommune 2], og at han i forbindelse med den daværende økonomidirektørs fratrædelse har indgået et forlig med [Kommune 2].

[Klager] har endvidere oplyst, at [Kommune 2] i 2011 indstillede til lukning af [Centret] på baggrund af fejlagtige oplysninger fra forvaltningen om problemer med økonomi, pædagogik og de fysiske rammer, og at indstillingen alene var med én stemmes overvægt i byrådet. En af de grundlæggende fejl i sagsbehandlingen var, at [Kommune 2] ikke ville acceptere, at [Centret] havde en økonomisk "buffer" på ni millioner kr., selvom Socialministeriets cirkulærer anbefalede, at opholdssteder bør have en "buffer" på 25 % af omsætningen. Det vil sige, at [Centret] burde have haft en "buffer" på 12,5 millioner kr., hvorfor det havde været korrekt at kritisere, at "bufferen" var mindre end anbefalet.

[Klager] har efterfølgende modtaget undskyldninger fra fratrådte embedsmænd på højeste niveau for fejl begået i denne sag, og det kan dokumenteres, at der var afskedigelser af ledere i [Kommune 2] på grund af en særdeles udygtig sagsbehandling.

[Klager] har herudover oplyst, at han samtidig drev [Specialskolen] – en af de største specialskoler i amtet – som udelukkende fik rosende ord fra [Kommune 2]s skoleforvaltning, og som absolut ikke var lukningstruet.

[Klager] har sammenfattende anført, at artiklen har medført, at hans selskab [Selskabet] gik konkurs, og at NORDJYSKE Stiftstidende før er ”kommet galt afsted” med omtalen af hans aktiviteter.

2.2 NORDJYSKE Stiftstidendes synspunkter

Korrekt information

NORDJYSKE Stiftstidende har i relation til de af [Klager] fremsatte klagepunkter anført følgende:

1) ”Pengemaskine”

NORDJYSKE Stiftstidende har anført, at der er dækning for udsagnet ”pengemaskine”, som indgår i artiklens overskrift ”*Terapi som pengemaskine*”.

NORDJYSKE Stiftstidende har med skriftlige og mundtlige kilder dokumenteret, at Opholdsstedet [Opholdsstedet] ændrede sig, efter [Klager] blev ejer af opholdsstedet. Der blev skåret kraftigt ned på normeringen, så de unge stort set passede sig selv og begyndte et misbrug. Det fortalte [Person A], der var beboer på stedet. Bogholder [Person D] stod frem og fortalte, hvordan [Klager] fik udbetalt løn, selv om han ikke havde nogen vagter på opholdsstedet. Flere navngivne medarbejdere bekræftede, at [Klager] ikke arbejdede på stedet, ligesom NORDJYSKE Stiftstidende med skriftlig dokumentation i form af vagtplanen har kunne vise, at han fik løn, selv om han ikke havde vagter på stedet.

[Klager] indkøbte også ting på opholdsstedets regning, som ikke endte på opholdsstedet, herunder en computer, der endte hos hans søn i Hobro. NORDJYSKE Stiftstidende har ud fra regnskaber dokumenteret, at penge, som ellers var sat af til mad, aktiviteter og rejser i 2018, kun i begrænset omfang blev brugt til de unge. I stedet udbetalte [Klager] en meget høj løn til sig selv – for eksempel 70.000 kr. i december 2018 – selv om han altså ikke havde vagter. Der blev således trukket penge ud af opholdsstedet – penge, som egentlig burde være brugt i den socialpædagogiske behandling i stedet.

2) ”Ledelsesfusk”

NORDJYSKE Stiftstidende har anført, at udsagnet ”ledelsesfusk” ikke anvendes i artiklen, men at udsagnet ”lederfusk” anvendes på forsiden af NORDJYSKE Stiftstidende trykte avis af 3. februar 2019.

NORDJYSKE Stiftstidende har anført, at der er dækning for udsagnet ”lederfusk”. Ifølge Den Danske Ordbog kommer ordet ”fusk” af ”at snyde”, hvilket er tilfældet, når [Klager] har hævet løn for et arbejde, som han ikke har udført.

Artiklen omhandler [Klager]s rundhåndede udbetaling af løn til sig selv på trods af, at han ikke havde vagter på opholdsstedet. Dette har NORDJYSKE Stiftstidende på baggrund af mundtlige og skriftlige kilder dokumenteret. En række medarbejdere har oplyst, at [Klager] ikke havde vagter, og oplysningerne er understøttet af vagtplanerne, som NORDJYSKE Stiftstidende også er i besiddelse af.

3) ”Berygtet inden for branchen”

NORDJYSKE Stiftstidende har anført, at der er dækning for udsagnet ”berytet inden for branchen”, som indgår i artiklens underrubrik.

I afsnittet ”blakket ry” i artiklen har NORDJYSKE Stiftstidende gengivet, hvordan [Klager] fik fratrøkket sin godkendelse til seks opholdssteder, han drev indtil 2011, med en række kritisable forhold som begrundelse, herunder at der var problemer med økonomi, pædagogik og de fysiske rammer. [Kommune 1], som dengang stod for tilsynet, konkluderede, at der ”herskede kaotiske forhold for både beboere og ansatte” på opholdsstederne.

Ordet ”berøgtet” betyder ifølge Den Danske Ordbog ”med et dårligt rygte” eller ”kendt for dårlige egenskaber”. Eftersom [Klager] tidligere har drevet opholdssteder, hvor der herskede ”kaotiske forhold”, og hvor lukningerne betød, at mange unge mistede deres hjem og ansatte deres arbejde, er det NORDJYSKE Stiftstidendes opfattelse, at der er belæg for at konstatere, at [Klager] har et dårligt rygte, er kendt for dårlige egenskaber i forhold til drift af opholdssteder og dermed er ”berøgtet” i den socialpædagogiske branche i Nordjylland.

[Klager] har i klagen til Pressenævnet fremført, at han har fået undskyldninger fra fratrådte embedsmænd for fejl begået i sagen om [Centret]. Dette er en ny påstand, som NORDJYSKE Stiftstidende ikke har haft mulighed for at efterprøve, da den ikke indgik i artiklerne om Opholdsstedet [Opholdsstedet]. [Klager] har henvist til rosende omtale i fagbladet Socialpædagogen i 2009 og 2010, men i 2019 er omtalen anderledes. NORDJYSKE Stiftstidende har henvist til artiklen ”*Gammel kending stod bag [Opholdsstedet]*”, som blev bragt den 29. april 2019 på fagbladet Socialpædagogens hjemmeside socialpaedagogen.sl.dk.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Hanne Schmidt, Hans Peter Blicher, Lars Lindskov og Marlene Borst Hansen.

God presseskik

Korrekt information

[Klager] har klaget over, at NORDJYSKE Stiftstidende har bragt ukorrekte oplysninger om ham.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives er korrekte. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel, jf. punkt A. 1 og A. 6.

[Klager] har klaget over, at der i artiklen fremgår tre ukorrekte udsagn.

- Udsagnene 1 og 2) ”Pengemaskine” og ”ledelsesfusk”

[Klager] har klaget over, at udsagnet ”pengemaskine”, som indgår i artiklens overskrift ”*Terapi som pengemaskine*” er ukorrekt, idet han på intet tidspunkt har trukket penge ud af opholdsstedet, og at udsagnet ”ledelsesfusk” er ukorrekt, idet han ikke har udført ledelsesfusk.

NORDJYSKE Stiftstidende bragte den 3. februar 2019 på forsiden af den trykte avis en henvisning under overskriften ”*Lederfusk på bosted*” til den påklagede artikel, som blev bragt i samme avis.

Af artiklen fremgår blandt andet følgende:

”[...]

Det har undret de ansatte, at der ikke var penge til noget, når man tænker på, at kommunerne har betalt flere millioner kroner ind til opholdsstedet for pasning af de unge i 2018. NORDJYSKE er kommet i besiddelse af en række lønsedler, som viser, at bestyrelsesformand [Klager] har været særdeles rundhåndet med at aflønne sig selv, selv om han ikke havde nogen vagter. For eksempel hævede han 70.000 kroner i december.

Bogholder [Person D] blev ansat i sommeren 2018. Da hun blev bedt om at udbetale løn til [Klager] for august, lod hun være.

– Det kunne jeg ikke få mig til. Han havde jo ikke nogen vagter, så jeg kunne ikke få mig til at overføre løn til ham. Men så begyndte han bare at overføre lønnen selv, fortæller [Person D].

Af lønsedlerne fremgår, at formanden nåede at udbetale 400.00 kroner i løn til sig selv i 2018, selv om han reelt kun havde såkaldte bagvagter, hvor man kunne ringe til ham, hvis der var problemer. Han dukkede dog aldrig op.

– Jeg havde det ikke godt med, at han skulle have løn. Vores økonomi var ikke særlig god, og de penge gik fra de unges ve og vel, siger [Person D].

[...]

NORDJYSKE har talt med [Klager] om kritikken. Med hensyn til lønudbetalingerne på 400.000 kroner, som blev udbetalt i en periode, hvor han ikke havde vagter, fortæller han, at de skal ses i det lys, at han havde penge til gode.

– I de første fire måneder arbejdede jeg uafbrudt, og der fik jeg ingen løn, fordi der ikke var nogle penge i kassen, siger han.

Han vil også gerne erkende, at han har trukket løn ud til sig selv for januar, hvor de øvrige medarbejdere ikke har fået løn.

– Selvfølgelig trækker jeg løn ud. Jeg har jo løn til gode. Jeg har jo arbejdet på stedet. Som pædagog, siger han.

[...]”

Pressenævnet finder, at udsagnene ”pengemaskine” og ”lederfusk” klart fremstår som NORDJYSKE Stiftstidendes vurderinger på baggrund af de faktiske omstændigheder omkring blandt andet udbetalingerne af løn til [Klager], herunder blandt andet, at [Klager] som ejer af opholdsstedet i en periode udbetalte sin egen løn, hvor der ikke var sket udbetaling til alle øvrige medarbejdere. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af overskrifternes formulering. Nævnet bemærker, at [Klager] i artiklen er kommet til orde om baggrunden for sine egne lønudbetalinger.

- Udsagn 3) ”Berygtet inden for branchen”

[Klager] har klaget over, at det er ukorrekt, at han er berygtet inden for den socialpædagogiske branche.

Af artiklens underrubrik fremgår følgende:

”DØGNBEHANDLING: Alt har været kaos på Opholdsstedet [Opholdsstedet] i [By] siden sidste forår, hvor socialpædagog og psykoterapeut [Klager] overtog stedet. Han er et kendt og berygtet ansigt i branchen.”

Af artiklen fremgår blandt andet følgende:

”[...]

Med hensyn til medarbejderes mange døgnvagter alene, forklarer han, at disse vagter lå i sommerperioden, og at de skulle forstås som en slags kombineret vagter og ferie. Da NORDJYSKE spurgte ind til denne måde at opgøre arbejde på, afbrød [Klager] forbindelsen, og det har efterfølgende ikke været muligt at få fat i ham for en kommentar i forhold til de øvrige kritikpunkter.

[...]

[Klager] er ikke ny i branchen. I nulserne drev han seks opholdssteder. I 2011 mistede han imidlertid sin godkendelse på grund af problemer med økonomi, pædagogik og de fysiske rammer, ligesom [Kommune 1], som dengang stod for tilsynet, konkluderede, at der herskede ”kaotiske forhold for både beboere og ansatte”. Herefter blev opholdsstederne lukket.

NORDJYSKE ville gerne have interviewet Socialtilsyn Nord, som i dag har ansvaret for tilsyn med opholdssteder, for at få en kommentar til de aktuelle forhold på opholdsstedet [Opholdsstedet], men tilsynet har ikke ønsket at stille op til interview.

[...]”

Pressenævnet finder, at udsagnet ”berytet ansigt inden for branchen” klart fremstår som NORDJYSKE Stiftstidendes sammenfattende vurdering på baggrund af [Klager]s tidligere drift af opholdssteder, herunder [Kommune 1]s konklusion af et tilsyn i 2011, som medførte, at han fik frataget sin godkendelse til at drive opholdssteder. Nævnet udtaler ikke kritik af NORDJYSKE Stiftstidende for at bringe udsagnet, som ikke er uden faktisk grundlag.

Afgjort den 6. november 2019